

רע"פ 6087/16 - מאزن אבו דיאב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6087/16

כבוד השופט א' שהם
מאزن אבו דיאב

לפני:
ה המבקש:

נ ג ז

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
מחוזי בירושלים, מיום 12.7.2016, בעפ"ג
16-02-2260, שניתן על ידי כב' השופטים ר' כרמל; כ'
מוסק; ו-ש' רנר

בשם המבקש: עו"ד עבד דראואה

החלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל; כ' מוסק; ו-ש'
רנר), בעפ"ג 16-02-2260, מיום 12.7.2016, בגין התקבל חלקית ערעоро של המבקש על גזר דיןו של בית משפט
השלום בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר), בת"פ 13-05-59243, מיום 20.12.2015.

בד בבד עם הגשת בקשה לערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק דיןו של בית המשפט המחוזי
בירושלים.

עמוד 1

1. ביום 4.12.2014, הורשע המבוקש, על יסוד הודהתו, בשלוש עבירות של סחר باسم מסוכן, לפי סעיף 13 לפיקודת הסמים המוסכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פיקודת הסמים המוסכנים). מכתב האישום עולה, כי בתאריכים 26.11.2012 (להלן: המקרה הראשון); ו-23.1.2013 (להלן: המקרה השני); ו-6.12.2012 (להלן: המקרה השלישי), מכרו המבוקש ואחיו (להלן: הנאשם 2) סם מסוכן מסוג חשיש לסוכן משטרתי (להלן: הסוכן). במקרה הראשון מכרכו השנאים חשיש במשקל 98.79 גרם נתו, ואילו במקרה השני נמכר חשיש בכמות של 96 גרם נתו, בכל פעם בתמורה לסכום של 1,800 ₪. במקרה השלישי, מכרכו השנאים חשיש בכמות של 95.94 גרם נתו, בתמורה לסך של 2,500 ₪, וכן 26 כדורים הנוחים להיות סם מסוג PVP-Alfa, בתמורה לסכום של 1,000 ₪. בכל המקרים, נערכו תיאום טלפוני מוקדם עם המבוקש, שעה שהנאשם 2 הוא שמסר את הסמים וקיבל לידי את התמורה. במקרה הראשון, נכח המבוקש במקום והנחה את הסוכן להעביר את התשלום לידי של הנאשם 2, ואילו במקרה השני נכח המבוקש בסמוך למקום, והוא עם הסוכן ש"הכל בסדר".

2. בפתח גזר הדין, נתן בית משפט השלום את דעתו למסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבוקש. מהמסקירות עולה כי המבוקש, כבן 35, וקיים אב לשלווש בניוות, גדול בנسبות חיים קשות, והחל מגיל צעיר יותר להיות מעורב בחברה שליט ולצורך סמים ואלכוהול. לחובתו של המבוקש עומדות 10 הרשעות קודמות, ולאחר מכן הלא נידון לעונשים שונים, שכללו אף מאסרים לריצוי בפועל. המבוקשלקח אחריות על מעשיו והביע חרטה בגיןם, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מצמצם את חלקו בעבירות; מתקשה לוויסת את דחפיו; ונוטה לפעול ללא מחשבה על חומרת מעשיו.

לצורך קביעת מתחם הענישה, התחשב בית המשפט בחומרת עבירת הסחר בסמים, בציינו כי "אין די ברטוריקה חמלה [...] אלא יש לנתקות בענישה חמלה", וקבע כי עסוקין במספר עבירות מהוות חלק מסוימת תכנית עברינית, ומשכך יש לראותן כ"איrouach". בהמשך, התייחס בית המשפט לנسبות ביצוע העבירות, המצביעות מחד על כמות גדולה של סמים שנמכרה עבור תמורה ממשמעותית, ומצדך על פרק זמן קצר בו נבערו העבירות, כאשר הנזק שנגרם בפועל בגין איונו ממשמעותי. לאור שיקולים אלו, העמיד בית המשפט את מתחם הענישה במקרה דין עד 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווה בדמות קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.

לאחר זאת, בוחן בית המשפט את הנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירה. במסגרת השיקולים לקולה, שקל בית המשפט את הודהתו של המבוקש, כמו גם את נסיבותו האישיות המורכבות, ובכללן מצבה הנפשי של אשתו וכן גילן הצער של בניותיו. במסגרת השיקולים לחומרה, נתן בית המשפט את דעתו לעברו הפלילי המכבד של המבוקש, הכוון עבירות אלימות קשות, רכוש וסמים; את מעידתו "לאחר שילוב קצר ביותר בהליך טיפול", תוך מעורבות לכואורה, בעבירה פלילית נוספת; ואת התרשומותיו של שילולית של שירות המבחן מדפסו פעולתו. על בסיס שיקולים אלו, גזר בית משפט השלום על המבוקש את העונשים הבאים: 27 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצרו; 8 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף עבורי המבוקש, בתור 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת סמים מסוג פשע; 3 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף עבורי המבוקש, בתור 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירת סמים מסוג עונן; פסילת רישיון נהיגה, למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, לבסוף עבורי המבוקש, בתור 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה פיקודת הסמים המוסכנים.

3. על גזר דיןו של בית משפט השלום, הגיע המבוקש ערעור לבית המשפט המחוזי, המכון כנגד חומרת העונש

שהושת עליו. בית המשפט המחויז קיבל באופן חלקו את העreau, בציינו כי אמנים חלקו של המבוקש במעשים היה דומיננטי, ואין מתקיימים שיקולים המצדיקים את העדפת האינטראט השיקומי בעניינו, ברם יש מקום ליתן משקל נוספים להודאותו. לאור זאת, הփיות בית המשפט המחויז את עונש המאסר לרצוי בפועל שהושת על המבוקש מ-27 ל-24 חודשים, שעה שיתר רכבי גזר הדין נותרו על כנמ.

הבקשה לרשות ערעור

4. ביום 7.8.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז. בבקשתה נטען, כי העונש שהושת על המבוקש אינו הולם את נסיבותיו המייחדות של עניינו, בದגש על מחלת הנפש ממנו סובלת אשתו, וחינויות המבוקש בגיןו הצעירות, עד כדי "קritis התא המשפחת" בהיעדרו. בהקשר זה, סבור המבוקש, כי שגן העריאות קמא כאשר נמנעו משלქול חריגה ממתחם הענישה שנקבע, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ולאחר ההלכה בע"פ 5669/14 לפוליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015) (להלן: עניילופוליאנסקי).

דין והכרעה

5. הלה ידועה היא, כי בקשות לרשות ערעור ב"גלוול שלישי" בפני בית משפט זה, תתקבלנה במסורת ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלת משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבה, החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים או כאשר קיים חשש מפני עיות דין או אי-צדק ממשי שנגרם למבקר (רע"פ 5041/16 עטאללה נ' מדינת ישראל (2.8.2016); רע"פ 5798/16 עובדיה נ' מדינת ישראל (26.7.2016); רע"פ 5771/16 עיאס נ' מדינת ישראל (26.7.2016)). לאחר שעינתי בבקשתה שלפני על כל נספחה, ובכל זאת במסמכים הרפואיים לצורפו לה, סבורני כי אין מתקיימות במסגרת אמות המידה המצדיקות מתן רשות ערעור, ו邏輯ically אין בידי להיעתר לבקשה.

6. לעומת זאת, אוסיף כי גם לגופו של עניין לא מצאת מקום להתערב בעונש שהושת על המבוקש, אשר הוקל במידה מה על ידי בית משפט קמא. לא למוטר הוא להזכיר, בהקשר זה, את הכלל לפיו לא יעתיר בית המשפט לבקשות רשות ערעור הנسبות על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מדיניותה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5464/16 לייזוביץ נ' מדינת ישראל (12.7.2016); רע"פ 5112/16 כהן נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4807/16 שעברי נ' מדינת ישראל (4.7.2016)). בעניינו, העונש שהושת על המבוקש אינו חריג כהוא זה מדיניות הענישה המקובלת בעבירות כגון דא, ובמסגרת קביעתו התחשבו העריאות הקודמות בכל השיקולים ל Kohl העומדים לזכותו של המבוקש. אך לאחרונה, ציינתי בהקשר דומה, ברע"פ 16/2844 ביאלה נ' מדינת ישראל (13.4.2016), כי "ההכרעה בעניין לפוליאנסקי נעשתה על רקע נסיבותיו המייחדות של אותו مجرה, אשר הצביעו על כך שעונש מאסר עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו, שלו, עקב מחלתו" (ראו: עניין לפוליאנסקי, פסקה 191. ראו גם: רע"פ 16/3182 ליטן נ' מדינת ישראל (23.5.2016); רע"פ 16/1076 כהן נ' מדינת ישראל (11.2.2016)). אף בעניינו, אין בכך של ההשלכות הקשות הכספיות מכניסת המבוקש למאסר, כדי להצדיק חריגה ל Kohl העונש הרווח שנקבע בגין מעשי. השלכות אלו, מוטב לו היו עומדות נגד עניין המבוקש שעה שביצע את אותם מעשים.

7. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.

8. לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשתו לעיכוב ביצוע העונש. המבוקש יתיצב לריצוי עונש המאסר ביום"ר "ניצן", ביום 31.8.2016, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומו תעוזת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבוקש לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שירות בתי הסוהר,بطלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

9. ניתנה היום, ז' באב התשע"ז (11.8.2016).

שפט